

обличаше много съ вкусъ. Косата си решише високо и хламидата на гърба му стоеше като излѣна. Той яздеше винаги въ красива колесница. И понеже бѣ хубавецъ, всѣки го показваше съ прѣстъ. Въ всичкитѣ народни игри и тържества той отиваше съ великолѣпната си колесница, впрегната въ едри и охранени коне. Когато прѣминаваше прѣзъ града, народътъ се спираше да го гледа. Тежкитѣ и високитѣ желѣзни порти на бащина му домъ се отварѣха отъ единъ робъ, а отъ двора Евфорионъ изхвъркваше върху колесницата съ крилати атове, подъ копитата на които изкачаха искри по калдарѣма.

На олимпийскитѣ игри.

Прѣзъ втората година на военната си служба пожелахме азъ, Теогени и Евфорионъ да отидемъ на олимпийскитѣ игри и да земемъ участие въ надварванията. Стариятъ ни учителъ по гимнастика каза, че ние може съ смѣлость да идемъ и нѣма да се посраимъ.

Вие сте чували, мои дѣца, за тѣзи игри, нели? Тѣ ставаха въ града Олимпия (въ Елида) прѣзъ всѣки 4 години. Игритѣ сж основани отъ Херкулеса въ честь на бога Зевса. Зрители идѣха отъ всички страни на Гърция. Брои се за голѣма честь и слава да дойдешъ на тѣзи игри и да получишъ награда — лавровъ вѣнецъ. Родниятъ градъ на наградения побѣдителъ му издигаше паметникъ отъ бронзъ или мраморъ и го посрѣщаше тържествено на връщане. То бѣ истинска радостъ и отличие за цѣлъ градъ.

Алкивиядъ, прочутъ пълководецъ и роднина на Евфориона, бѣ получилъ лавровъ вѣнецъ на олимпийскитѣ игри за хубави колесници, теглени